

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 27 APRIL 2015

In de zaak van het Openbaar Ministerie tegen :

1. D. N. Dimitri, zonder beroep, geboren te Aalst op (...), ambtshalve geschrapt sinds 5/11/2012, thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het rijk, aangehouden geweest voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A ingevolge bevel tot aanhouding d.d. 19 juli 2012 van de onderzoeksrechter te Dendermonde, gehandhaafd door de beschikkingen van de Raadkamer te Dendermonde d.d. 24 juli 2012 en 21 augustus 2012 en het arrest van de Kamer van inbeschuldigingstelling d.d. 30 augustus 2012, vrijgelaten onder voorwaarden ingevolge een beschikking van de onderzoeksrechter te Dendermonde d.d. 6 september 2012 wegens de feiten vermeld in de tenlastelegging A, de voorwaarden verlengd zijnde bij beschikking van de onderzoeksrechter d.d. 22 november 2012, opnieuw aangehouden wegens schending voorwaarden ingevolge bevel tot aanhouding d.d. 23 november 2012 van de onderzoeksrechter te Dendermonde, gehandhaafd door de beschikkingen van de Raadkamer te Dendermonde d.d. 27 november 2012 en 21 december 2012, vrijgelaten onder voorwaarden ingevolge een beschikking van de onderzoeksrechter te Dendermonde d.d. 24 december 2012, de voorwaarden thans niet meer verlengd zijnde.
2. D. N. Kevin, zonder beroep, geboren te Aalst op (...), wonende te 9340 Lede, (...) aangehouden geweest voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A ingevolge bevel tot aanhouding d.d. 19 juli 2012 van de onderzoeksrechter te Dendermonde, gehandhaafd door de beschikkingen van de Raadkamer te Dendermonde d.d. 24 juli 2012 en 21 augustus 2012 en het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling d.d. 30 augustus 2012, vrijgelaten onder voorwaarden ingevolge een beschikking van de onderzoeksrechter te Dendermonde d.d. 6 september 2012 wegens de feiten vermeld in de tenlastelegging A, de voorwaarden verlengd zijnde bij beschikking van de onderzoeksrechter d.d. 22 november 2012 en 5 februari 2013, de voorwaarden nadien niet meer verlengd zijnde.

1. TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van:

A. De eerste en de tweede,

Te 9300 AALST, op 19 juli 2012:

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek :

Bij inbreuk op de artikelen 392, 398, 399 lid 1 en 405quater van het Strafwetboek, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad en met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst, nl. zijn seksuele geaardheid.

1. Aan D. V. Stefaan, geboren te Ninove op (...)
2. Aan D. B. Victor, geboren te Baardegem op (...)

(DE43.LB.9971/2012)

B. De eerste en de tweede,

Te 9300 AALST, op 19 juli 2012:

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek :

Bij inbreuk op artikel 545 van het Strafwetboek, stedelijke of landelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield, te weten een vensterraam, ten nadele van L. Eric.

(DE43.LB.9971/2012)

C. De eerste,

Met samenhang te 9950 Waarschoot, op 21 november 2012:

Bij inbreuk op de artikelen 392, 398 en 399 lid 1 van het Strafwetboek, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan D. Glenn, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad.

(GE1118.4075/12 - G E43.L8.4092/12)

Met de omstandigheid dat de tweede inverdenkinggestelde zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot onder meer een gevangenisstraf van 1 jaar met probatie-uitstel gedurende 3 jaar voor 6 maanden wegens inbreuken op de drugwetgeving ingevolge vonnis van de correctionele rechtbank te Dendermonde dd. 6/6/06 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten , en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Waarbij zich heeft gevoegd als burgerlijke partij voor de Onderzoeksrechter d.d. 24 juni 2013

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING,

autonome overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (BS 19 februari 1993), met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138;

ter terechtzitting niet verschijnende, noch iemand voor haar;

tegen : beide beklaagden voornoemd;

Waarbij zich heeft gevoegd als burgerlijke partij

D. B. Victor, (...) te 9300 Aalst,

vertegenwoordigd door Mr. P. V. d. W. loco Mr. C. T., advocaat te Aalst;

tegen : beide beklaagden voornoemd;

D. Glenn, student, geboren op (...), wonende te 9950 Waarschoot, (...),
vertegenwoordigd door Mr. F. V. R., advocaat te Gent;

tegen : eerste beklaagde voornoemd;

2. PROCEDURE

Op de openbare terechtzitting van 30 maart 2015 werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

De rechtbank nam kennis van:

-de verwijzingsbeschikking van 27 juni 2014 van de raadkamer bij deze rechtbank, waarbij eerste beklaagde - wegens de tenlasteleggingen A, B en C - en tweede beklaagde - wegens de tenlasteleggingen A en B - naar de correctionele rechtbank werden verwezen en de zaak aanhangig werd gemaakt;

- de rechtsgeldig betekende dagvaardingen, houdende dagstelling voor de openbare terechtzitting van 8 december 2014, waarop de zaak - op vraag van de verdediging - werd verdaagd naar de terechtzitting van 16 maart 2015, waarop de zaak - op vraag van de verdediging en op vraag van de raadsman van de toekomstige burgerlijke partij - werd verdaagd naar de terechtzitting van 30 maart 2015;

- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging;

en hoorde op de terechtzitting van 30 maart 2015:

- de burgerlijke partij D. B. Victor, in zijn middelen en vordering, voorgedragen door zijn raadsman mr. P. V. d. W. loco mr. C. T., advocaat te Aalst, die een nota en stukkenbundel neerlegt;

- de burgerlijke partij D. Glenn, in zijn middelen en vordering, voorgedragen door zijn raadsman mr. F. V. H., advocaat te Gent, die een nota en twee overtuigingsstukken neerlegt;

- het openbaar ministerie in de persoon van S. D. V., gerechtelijk stagiair bij het parket van Oost-Vlaanderen, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;

- eerste beklaagde D. N. Dimitri, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en zijn raadsman mr. G. S., advocaat te Gent, die een bundel met stavingstukken neerlegt;

- tweede beklaagde D. N. Kevin, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en zijn raadsman mr. K. K., advocaat te Zele, die een conclusie en een bundel met stavingstukken neerlegt;

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

DE GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

1. KORT FEITENRELAAS

- Op 19 juli 2012, omstreeks 02.12 uur, kwamen de verbalisanten ter plaatse aan in de herberg (...) aan het Statieplein, naar aanleiding van een vechtpartij. In de herberg werd een ware ravage aangericht en de verbalisanten merkten een man op die versuft op een bankje zat en hevig bloedde ter hoogte van de oogkas en de lippen. Een

tweede slachtoffer werd aangetroffen in de (...) en was gewond en in paniek. Omstaanders vertelden dat de 'daders' van de vechtpartij beklagden betroffen, die met hun bromfiets waren vertrokken.

De verbalisanten, die naar de situatie van de slachtoffers wilden informeren, begaven zich naar het OLV-ziekenhuis, waar ze beklagden eveneens opmerkten. Tweede beklagde bloedde aan de rechterhand en meldde de verbalisanten dat hij met zijn bromfiets was gevallen. Eerste beklagde stelde dat hij niet echt iets met de slagen had te maken, dat een slachtoffer hem gezegd had verliefd op hem te zijn, dat er een discussie was ontstaan en het slachtoffer met een bierglas naar hem zou hebben gestoken, waarna er wat heen en weer was geslagen. Beklagden waren dermate onder invloed van alcohol, dat zij pas later konden worden verhoord.

L. Eric, mede-eigenaar van de herberg (...) werd wel onmiddellijk na de feiten verhoord. Hij verklaarde: "(...) Ik was muziek aan te opzetten toen ik plots veel kabaal hoorde. Ik keek en zag dat Dimitri en Kevin op de personen begonnen te slaan. Er zijn twee van de vier personen naar buiten gelopen. Dimitri en Kevin bleven slaan en schoppen met hun vuisten, voeten, biljartstokken, stoelen en een tafel. Ze bleven dit verder doen en dit zonder enige aanleiding. Ik verwittigde Uw diensten. Dimitri en Kevin bleven nog slaan zonder te stoppen. Een klant probeerde ze te doen ophouden. Dit lukte uiteindelijk. Dimitri nam eerst nog een tafel en gooide deze over de toog. Ze stapten naar buiten en namen daar nog een terras tafel op en gooiden deze tegen de ruit van de zaak waardoor deze verbrijzelde (...)". Bij zijn herverhoor van 7 oktober 2012 stelde L. Eric dat hij geconcentreerd was 'op zijn glazen en niet onmiddellijk rond zich had gekeken', toen plots een gevecht was ontstaan. Hij had verder niets gehoord of geen avances gezien.

Ook de klant V. D. E. Michaël, werd dadelijk na de feiten ondervraagd. Hij stelde onder meer: "(...) Op zeker ogenblik komen er 3 manspersonen in de herberg binnen. Deze personen zijn homo's. In de zaak waren op dat ogenblik eveneens Dimitri en Kevin D. N. aanwezig. Dimitri en Kevin hebben eerst met de personen staan praten. Op zeker ogenblik komt Dimitri naar mij en vraagt: 'Ik ben toch geen homo he?' Nog voor ik iets kan zeggen begon Dimitri te slaan op de personen. Twee van de personen zijn kunnen gaan lopen en hebben de zaak verlaten. De derde persoon kon niet meer naar buiten. Dimitri bleef op hem slaan (...)".

D. B. Victor, die eveneens in de herberg aanwezig was, verklaarde die dag: "(...) We zaten rustig iets te drinken toen er plots een onbekende manspersoon naast mij kwam staan en vroeg of wij homo's waren. Hierop antwoordde ik dat dat positief was. De man begint hierop als een gek op mij en mijn vrienden te kloppen en te slaan. Er kwam een tweede manspersoon bij dewelke eveneens begon te slaan en schoppen op mij en mijn vrienden. Ze klopten tevens met stoelen, tafels en biljartstokken (...)". Blijkens het medisch attest van dokter T. E., was D. B. Victor hierdoor ongeschikt tot het verrichten van persoonlijke arbeid. Bij herverhoor van 7 oktober 2012 verklaarde D. B. Victor: "(...) Ik ben de herberg binnengestapt en heb mij onmiddellijk gericht tot Eric. Ik had geen aandacht voor de andere eventuele klanten. Er waren klanten doch ik heb hen niet bekeken (...) Plots, als een bliksemschicht, stond er een man bij ons aan tafel. Hij vroeg in het algemeen aan mijn tafelgenoten of wij homo's waren, janetten waren. Ik ben de veronderstelling toegedaan dat deze vraag naar ons werd gesteld om reden dat het aan Stefaan duidelijk te zien was dat hij homo was Nadat we

zelden dat we homo's waren, is de man weggegaan en onmiddellijk daarna stond die man daar terug en ik zag deze een glas in onze richting smijten. Alles ging danig snel (...)" . Op de vraag of hij gezien had of iemand avances had gemaakt, stelde D. B. Victor 'hier niet echt op te kunnen antwoorden', hij voegde er wel aan toe dat hij had vernomen dat Stefaan D. V. in een andere herberg een drietal weken ervoor problemen had veroorzaakt, nu hij handtastelijk zou geweest tegenover een man van Turkse origine.

Tweede beklagde werd enkele uren na de feiten ondervraagd. Hij verklaarde dat hij en zijn broer die nacht stevig hadden gedronken en voegde er aan toe: "(...) Ik was aan het bakschieten en toen ik opkeek zag ik een man, iemand die de kenmerken van een homo vertoont, tegenaan mijn broer staan. Hij was mijn broer aan het betasten. Ik heb deze persoon gezegd dat hij van mijn broer moest blijven, dat hij geen homo was. Deze persoon begon mij uit te lachen. Ik kon mij niet meer inhouden en heb hem geslagen. Ik heb hem een vuistslag in het aangezicht gegeven. Mijn broer is tussengekomen en heeft ook klappen uitgedeeld. Ondertussen is er nog een tweede persoon van het tafeltje bijgekomen en deze heeft meegevochten. Ik heb van deze persoon ook slagen gekregen. Er is enkel met de vuisten geslagen. Ik geeft toe op het moment van het gevecht ben ik buiten mijn zinnen geraakt (...)" .

Tegenover de onderzoeksrechter verklaarde hij verder onder meer: "(...) Ik zie op een bepaald moment dat iemand mijn broer betast en ik heb hem gezegd dat hij van mijn broer moest blijven. Ik voegde er aan toe dat mijn broer geen homo is. Ik meen dat café (...) geen café is waar homo's komen. Ik heb geen problemen met homo's. De man begon, op mijn opmerking dat hij mijn broer moest gerust laten, mij uit te lachen en daarom heb ik hem een vuistslag gegeven. Ik denk dat ik zeker overgereageerd heb, maar dat was niet de bedoeling. Mijn broer is tussengekomen en heeft ook klappen uitgedeeld (...)" .

Eerste beklagde, die op het zelfde moment werd ondervraagd, verklaarde: "(...) Bij het cliënteel bevonden zich één of twee personen van wie het zichtbaar duidelijk was dat zij van homoseksuele geaardheid waren. Eén van die personen kwam rond mij dansen en maakte avances, ik duwde hem aan de kant. Alzo is het tot woorden gekomen. Een vriend van deze persoon heeft daarop een glas bier op de hand van mijn broer gegooid, zijn hand is hierdoor beginnen bloeden. Daarop zijn wij fysiek beginnen vechten, ik ben op de persoon gesprongen die rond mij stond te dansen, hij heeft eerst op mij geslagen met de vlakke hand op mijn achterhoofd. Ik heb de persoon met de vuist geslagen in het gezicht, ik sloeg op hem tot hij viel, daarna ben ik gestopt met slaan (...). Wat later, ondervraagd door de onderzoeksrechter, voegde hij er aan toe: "(...) Ik heb verklaard dat een persoon rond mij kwam dansen en avances maakte, ik heb helemaal niets tegen homo's. Hij wilde me vastnemen om te dansen. Daarmee was ik niet gediend. Van het feit dat ik hem wegduwde, kwamen er woorden. Een kameraad van de man die me aansprak, heeft hierop een glas bier op mijn broer zijn hand gesmeten, en dan is de ambras begonnen. Ik besef dat wat ik heb gedaan, niet mag zijn. De biljartstok heb ik op de biljarttafel zelf kapot geslagen. Met de biljartstok heb ik niet geslagen, wel met de vuisten en voeten. Ik besef maar al te goed dat ik dat niet mocht doen. De ambras is begonnen omdat ik hem van mij heb weggeduwd (...)" .

Op 23 juli 2012 werd D. V. Stefaan ondervraagd, die onder meer verklaarde: "(...) Op een bepaald moment kregen de twee broers ons in het vizier. Ze draaiden zich met hun rug naar de biljarttafel en dus met hun aangezicht naar ons toe gericht. Ze begonnen te lachen en stuurden verwijten naar ons adres. Woorden als: 'Vuil Janetten' waren de enige woorden die ik nog onthouden heb. Wij hebben hierop aan de twee gezegd, maar duidelijk hoorbaar: 'Lach jullie maar voort'. Daarop zijn de twee personen die ik daarvoor nooit heb ontmoet, naar onze tafel gekomen. Plots werden wij als het ware aangevallen; er werden vuistslagen gegeven naar mij en Victor (...)".

-Op 21 november 2012 legde D. Glenn klacht neer. Hij verklaarde die dag in de (...) te Waarschoot te hebben gelopen, toen een 'gast' naar hem was toegekomen en om een sigaret had gevraagd. De man (later geïdentificeerd als eerste beklagde) vroeg tevens of hij de koptelefoon van D. Glenn mocht zien en toen deze weigerde, gaf de man hem een paar vuistslagen op het gezicht. Blijkens het medisch attest van dokter B. was D. Glenn negen dagen ongeschikt tot het verrichten van persoonlijke arbeid. Het gebeuren werd bevestigd door getuige C. Patrick en bij zijn verhoor van 22 december 2012 ging eerste beklagde over tot het afleggen van bekentenissen.

2. DE SCHULDVRAAG

2.1.

Op de terechtzitting van 30 maart 2015 herhaalden beide beklagden hun bekentenissen, met dien verstande dat zij de verzwarende omstandigheid met betrekking A betwistten. Hun raadsliden stelden eveneens dat het ten laste gelegde bewezen voorkwam, behalve voormelde verzwarende omstandigheid (de drijfveer van de misdaad of het wanbedrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens zijn zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst, namelijk de seksuele geaardheid van D. V. Stefaan en D. B. Victor).

2.2.

Wat moet bewezen worden in een strafzaak zijn de feiten die het misdrijf uitmaken. De feiten zullen bewezen worden geacht als de rechter de innerlijke overtuiging of de redelijke doch menselijke zekerheid heeft dat ze zich werkelijk hebben voorgedaan. In beginsel moet(en) beklagde(n) niet bewijzen dat hij/zij onschuldig is/zijn, doch behoort het aan het Openbaar Ministerie om op strafgebied de gegrondheid te bewijzen - door middel van rechtstreekse of onrechtstreekse bewijzen die alleszins voldoende zwaarwichtig dienen te zijn - van al de constitutieve bestanddelen van het misdrijf dat beklagde(n) ten laste wordt gelegd. De minste redelijke twijfel omtrent de schuld van de beklagden moet hen ten goede komen.

De rechtbank is van oordeel dat voormelde verzwarende omstandigheid in hoofde van beklagden, niet afdoende bewezen is, minstens dat desbetreffend redelijke twijfel bestaat.

Immers,

-het loutere feit dat de slachtoffers mogelijks homoseksueel van aard zijn, bewijst op zich alleen de verzwarende omstandigheid niet;

-bij aantreffen van beklaagden in het ziekenhuis, stelden de verbalisanten dat eerste beklagde, sterk onder invloed van alcohol, spontaan begon te 'brabbelen' en stelde dat een slachtoffer zou gezegd hebben dat hij verliefd was op eerste beklagde; deze 'brabbel' kwam er op een moment dat de verbalisanten oordeelden dat beklaagden niet in staat waren verhoord te worden, gelet op hun dronken toestand; er moet derhalve vastgesteld dat - gelet op de staat van dronkenschap waarin eerste beklagde verkeerde - bezwaarlijk kan aangenomen worden dat deze dermate lucide was dat hij een mogelijke verzwarende omstandigheid zou hebben willen 'counteren';

-eerste beklagde herhaalde in zijn onderscheiden verhoren dat de aanleiding van de vechtpartij er in bestond dat hij niet had kunnen verdragen dat een man avances maakte; toen hij dit had gemeld, was er een discussie ontstaan met het slachtoffer, waarna de vechtpartij uitbrak;

-dit werd herhaaldelijk bevestigd door tweede beklagde, die verklaarde gezien te hebben hoe een man zijn broer aan het betasten was, waarna tweede beklagde hem had gemeld dat hij zijn broer met rust moest laten, nu hij geen homo was; hierna zou het slachtoffer gelachen hebben, waardoor tweede beklagde 'zich niet meer kon inhouden' en was beginnen slaan;

-dat er weldegelijk contacten waren (met mogelijke avances), blijkt ook uit de verklaring van getuige V. D. E. Michaël, die formeel stelde dat de slachtoffers praatten met beklaagden, waarop eerste beklagde hem komen zeggen was dat hij toch zelf geen homo was, waarna slagen vielen;

- de herberguitbater zag de eigenlijke aanleiding van de vechtpartij niet, nu hij stelde 'geconcentreerd te zijn geweest op zijn glazen';
- D. B. Victor verklaarde zelf niet gezien te hebben dat er avances werden gemaakt door D. V. Stefaan, doch voegde er aan toe dat deze eerder ook al problemen had veroorzaakt in een andere herberg wegens handtastelijkheden tegenover een Turkse man;
- met betrekking tot D. V. Stefaan stelden de verbalisanten zelf dat ze geen pogingen meer ondernamen om hem voor herverhoor uit te nodigen, nu ze het vermoeden hadden dat hij de politiediensten ontvluchtte omdat hij nog in een paar gerechtelijke dossiers diende verhoord te worden;
- D. V. Stefaan werd ook herhaaldelijk voor onderzoek uitgenodigd door deskundige D. L.. Hij daagde niet op, maar de deskundige onderzocht wel het medisch dossier van D. V. Stefaan. Hieruit blijkt dat deze kampte met diverse verslavingen, het psychologisch onderzoek hem typeerde als een gesedeerde, lichamelijk toegetakelde promiscue man, met beperkt betrouwbaar discours, waarbij zijn promiscue gedrag tegenover medepatiënten ook blijkt uit het psychiatrisch verslag van 3 februari 2012. Er valt derhalve niet uit te sluiten dat D. V. Stefaan inderdaad misplaatse avances had gemaakt ten overstaan van eerste beklagde, temeer nu zijn opdringerig en irritant gedrag uit het verleden ook door derden (V. Tim, D. W. An en C. Philippe) werd bevestigd;
- deskundige S. kwam in zijn psychiatrische verslagen tot de bevinding dat de gepleegde feiten niet door homohaat waren ingegeven;

Gelet op het bovenstaande, is de rechtbank van oordeel dat de respectievelijk aan beklaagden ten laste gelegde feiten afdoende bewezen zijn, behoudens de verzwarende omstandigheid met betrekking tot tenlastelegging A.

3. DE STRAFTOEMETING

3.1.

De in hoofde van eerste beklaagde bewezen geachte feiten, vervat onder de tenlasteleggingen A, B en C en in hoofde van tweede beklaagde bewezen geachte feiten, vervat onder de tenlasteleggingen A en B, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf moet worden uitgesproken, met name de zwaarste.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden, zoals die blijkt uit het strafrechtelijke verleden, hun gezinstoestand en hun arbeidssituatie voor zover bekend.

De bewezen verklaarde feiten vertonen een objectieve ernst. Het is duidelijk dat beklaagden een ernstig agressieprobleem hebben en weinig respect tonen voor andermans fysieke integriteit. Beklaagden hebben duidelijk geweld gebruikt om het geweld; het was geweld als doel op zichzelf en zonder dat daartoe enige ernstig verantwoorde aanleiding bestond. Dergelijk gedrag schokt de heersende maatschappelijke moraal en vergroot de daarin bestaande gevoelens van onveiligheid aanzienlijk. Dit geweld kan en mag onder geen voorwaarde worden getolereerd en deze handelwijze vraagt dan ook in beginsel gestrengheid in de bestraffing.

De straftoemeting moet echter niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en speciale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en stil te staan bij de gevolgen van hun daden.

3.2.

Eerste beklaagde, thans 22 jaar, kampte vroeger met een ernstige drank- en drugverslaving en was als het ware op de dool. In zijn verslag, neergelegd ter griffie op 21 augustus 2012, stelde deskundige D. S. dat er in hoofde van eerste beklaagde geen aanwijzingen zijn van een ernstige psychopathologische stoornis, dat hij niet zwakzinnig is, maar wel zwakbegaafd. De deskundige gaf aan dat de gepleegde feiten niet voortkomen uit homohaar, dat eerste beklaagde een onrijpe persoonlijkheid heeft met matig geïntegreerde agressiegevoelens en tendens tot impulsief gedrag onder invloed van alcohol vertoont. Hij stelde dat interventies als een behandeling voor zelf- en conflictbeheersing en impulscontrole aangewezen zijn, evenals een verbod tot gebruik van alcohol of drugs.

De deskundige kwam tot het driedelig besluit dat (1) eerste beklaagde zich op het ogenblik van de feiten niet in staat van krankzinnigheid, noch in een ernstige staat van geestesstoornis of van zwakzinnigheid die hem ongeschikt maken tot het controleren van zijn daden bevond, (2) eerste beklaagde zich evenmin thans in één van deze staten bevindt en (3) hij geen gevaar oplevert voor zichzelf, doch wel voor de maatschappij, in die zin dat het gevaar op recidive in nieuw gewelddadig gedrag verhoogd is.

Thans blijkt eerste beklaagde zich herpakt te hebben: uit het begeleidingsplan blijkt dat deze beklaagde werk heeft gezocht in de bouwsector en afbetalingsplannen heeft

opgesteld met zijn schuldeisers. Hij heeft zich sedert april 2014 laten begeleiden bij het centrum (...), waar werd gewerkt aan zijn drug- en agressieproblematiek. Hij zou thans clean zijn. Een eerder opgelegde werkstraf werd positief beëindigd bij de groendienst. Hij blijkt de opgelegde voorwaarden in het verleden steeds nageleefd te hebben, heeft thans een stabiele relatie met een dame die een sterke controle op hem uitoefent en heeft een vaste domicilie.

Eerste beklagde liep in het verleden vier verkeersgerelateerde en vier correctionele veroordelingen op. Zo werd hij onder meer bij vonnis van 2 april 2013 van de correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete wegens wederrechtelijke en willekeurig vrijheidsberoving en het toebrengen van opzettelijke slagen of verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg. Namens eerste beklagde werd bewijs aangebracht dat dit vonnis in kracht van gewijsde is getreden. Beklaagde heeft aldus zijn mogelijkheden tot het bekomen van gunsten verkwanseld (zie en vergelijk arrest Grondwettelijk Hof van 28 oktober 2010, RABG 201118, 604)

Door de verdediging werd op de terechtzitting van 30 maart 2015 de toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek of de zogenaamde "opslorping" gevraagd, verwijzend naar voormeld, in kracht van gewijsde getreden vonnis van 2 april 2013 en werd tevens verzocht om geen bijkomende straf op te leggen.

De verdediging stelde dat de feiten waarvoor beklagde thans wordt vervolgd dateren van voor de definitieve veroordeling en voortspruiten uit hetzelfde delictueel opzet.

Het behoort aan de rechtbank om op onaantastbare wijze te beoordelen of de bij haar aanhangig gemaakte feiten al dan niet het gevolg zijn van dezelfde eenheid van opzet als die op grond waarvan een eerder definitief vonnis is geweest (zie en vergelijk Cass., 7 februari 1990, Arr,Cass., 1989-1990, 745; Cass., 2 mei 2001, Arr. Cass., 2001, 782, Cass., 3 maart 2004, Pas., 2004, 235).

De rechtbank volgt de redenering van de verdediging niet. Vooreerst dateren de feiten waarvoor eerste beklagde thans wordt veroordeeld van meer dan vijf maanden voor de bij voormeld vonnis van 2 april 2013 bestrafte periode, maar daarenboven werd eerste beklagde in juli 2012 voorgeleid voor de onderzoeksrechter en onder aanhoudingsmandaat geplaatst (gehandhaafd door de beschikkingen van de raadkamer van 24 juli 2012 en 21 augustus en het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling van 30 augustus 2012), hetgeen een signaal had moeten zijn naar eerste beklagde toe om het 'misdadig opzet' te staken, hetgeen duidelijk niet het geval is geweest. Het voormelde doorbreekt zijn misdadig opzet. Er zijn bijgevolg geen redenen om toepassing te maken van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek.

Gelet echter op voormelde kentering in hoofde van eerste beklagde, ter realisering van voormelde doelstellingen van de straftoemeting en teneinde de (arbeids)toekomst van eerste beklagde niet (verder) te hypothekeren, komt de veroordeling tot een werkstraf, bestaande in het kosteloos verrichten van arbeid ten dienste van de gemeenschap, het meest aangewezen voor.

Een werkstraf verstoort de sociale en familiale banden die eerste beklagde heeft niet en is in hoofdzaak gericht op zijn resocialisatie en reïntegratie, doch veronderstelt dat

eerste beklaagde, bij wijze van symbolisch herstel van de schade aan de gemeenschap, de hem opgelegde werkstraf, zoals hierna nader omschreven, op nauwkeurige, geëngageerde en gedisciplineerde wijze uitvoert.

De rechtbank kan onder deze beweegredenen dan ook ingaan op de - in ondergeschikte orde gestelde - vraag van eerste beklaagde tot het opleggen van een autonome werkstraf. Hij dient echter zeer goed voor ogen te houden dat hij een ernstige waarschuwing krijgt. Tevens dient hij te beseffen dat als hij de werkstraf niet loyaal en correct uitvoert, voorzien is in een vervangende gevangenisstraf. De rechtbank kan enkel hopen dat eerste beklaagde deze kans met beide handen grijpt. Eerste beklaagde werd ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf en hij heeft zijn instemming betuigd.

Aangezien het bewezen geachte zwaarste misdrijf voorziet in een verplicht op te leggen geldboete als bijkomende straf en in casu de werkstraf als hoofdstraf wordt opgelegd ter vervanging van de hoofdgevangenisstraf, dient eerste beklaagde dan ook te worden veroordeeld tot een geldboete als bijkomende straf. De motivering geldt voor alle opgelegde straffen en de opgelegde vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de opgelegde geldboete.

3.3.

Tweede beklaagde, thans 30 jaar, was op moment van de bewezen verklaarde feiten verslaafd aan heroïne en alcohol en werkte niet. In zijn verslag, neergelegd ter griffie op 22 augustus 2012, stelde deskundige D. S. dat er in hoefde van tweede beklaagde evenmin aanwijzingen zijn van een ernstige psychopathologische stoornis. De deskundige stelde verder dat tweede beklaagde een man is met een antisociale persoonlijkheidsstoornis, die aangeeft dat hij zijn daden niet gesteld heeft vanuit homohaar en de kans op gewelddadig gedrag in de toekomst groot is.

De deskundige kwam tot het driedelig besluit dat (1) tweede beklaagde zich op het ogenblik van de feiten niet in staat van krankzinnigheid, noch in een ernstige staat van geestesstoornis of van zwakzinnigheid die hem ongeschikt maken tot het controleren van zijn daden bevond, (2) tweede beklaagde zich evenmin thans in één van deze staten bevindt en (3) hij geen gevaar oplevert voor zichzelf, doch wel voor de maatschappij, in die zin dat hij een verhoogd risicoprofiel heeft op nieuwe gewelddelicten, zodat hij zich best zou laten behandelen voor zowel zijn middelen problematiek, als agressieregulatie.

Ook tweede beklaagde heeft een zwaar beladen strafverleden: hij liep ettelijke correctionele (waaronder verschillende wegens gewelddelicten) en zeven politionele veroordelingen op. Zo werd hij onder meer bij vonnis van 6 juni 2006 van de correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van één jaar en een geldboete (beiden deels met probatie-uitstel) wegens drugdelicten.

Ingevolge voormeld, in kracht van gewijsde getreden vonnis van 6 juni 2006 verkeert tweede beklaagde in staat van wettelijke herhaling. Hij is derhalve duidelijk niet aan zijn proefstuk toe en heeft al zijn mogelijkheden tot het bekomen van gunsten verspeeld.

Ook tweede beklagde lijkt thans de goede weg op. Uit de door de verdediging van tweede beklagde aangebrachte objectieve stavingstukken blijkt dat tweede beklagde zich heeft laten begeleiden bij PC Gent-Sleidingen (partieel in 2012 en 2013), vervolgens residentieel in (...)l (vanaf januari tot en met maart 2013) en op eigen initiatief er ook een residentieel therapeutisch programma heeft gevolgd (van 2 april 2013 tot 13 juli 2013). De talrijke urinecontrolesresultaten zijn allen negatief en de justitieassistentte attesteerde dat tweede beklagde intensief meewerkte aan de begeleidingsgesprekken en de hem opgelegde voorwaarden opvolgde. Tot op heden volgt tweede beklagde ook nog een ambulante begeleiding bij (...). Tweede beklagde werd tevens toegelaten tot collectieve schuldbemiddeling en heeft thans vast werk in de bouwsector sedert geruime tijd, waarbij zijn werkgever attesteerde dat tweede beklagde een zeer goed en betrouwbare werkkraft blijkt te zijn. Hij heeft tevens een vaste relatie.

Rekening houdend met de positieve evolutie van tweede beklagde, ter realisering van voormelde doelstellingen van de straftoemeting en teneinde de (arbeids)toekomst van tweede beklagde niet (verder) te hypothekeren, komt de veroordeling tot een werkstraf, bestaande in het kosteloos verrichten van arbeid ten dienste van de gemeenschap, het meest aangewezen voor.

Een werkstraf verstoort de sociale en familiale banden die tweede beklagde heeft niet en is in hoofdzaak gericht op zijn resocialisatie en reïntegratie, doch veronderstelt dat tweede beklagde, bij wijze van symbolisch herstel van de schade aan de gemeenschap, de hem opgelegde werkstraf, zoals hierna nader omschreven, op nauwkeurige, geëngageerde en gedisciplineerde wijze uitvoert.

De rechtbank kan onder deze beweegredenen dan ook ingaan op de - in hoofdde gestelde - vraag van tweede beklagde tot het opleggen van een autonome werkstraf. Hij dient echter zeer goed voor ogen te houden dat hij een ernstige waarschuwing krijgt. Tevens dient hij te beseffen dat als hij de werkstraf niet loyaal en correct uitvoert, voorzien is in een vervangende gevangenisstraf. De rechtbank kan enkel hopen dat ook tweede beklagde deze kans met beide handen grijpt. Tweede beklagde werd ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf en hij heeft zijn instemming betuigd.

Aangezien het bewezen geachte zwaarste misdrijf voorziet in een verplicht op te leggen geldboete als bijkomende straf en in casu de werkstraf als hoofdstraf wordt opgelegd ter vervanging van de hoofdgevangenisstraf, dient tweede beklagde dan ook te worden veroordeeld tot een geldboete als bijkomende straf. De motivering geldt voor alle opgelegde straffen en de opgelegde vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de opgelegde geldboete.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Algemeen

Als algemeen uitgangspunt moet worden vooropgesteld dat de schadelijder recht heeft op een integrale vergoeding van de schade, wat inhoudt dat de benadeelde

teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zou zijn gebleven indien de fout waarover hij zich beklagt, niet was begaan.

De rechter beoordeelt onaantastbaar in feite, maar binnen de perken van de conclusies van partijen, het bestaan en de omvang van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade alsook het bedrag van de vergoeding dat nodig is voor het volledige herstel van die schade.

Wanneer het misdrijf bewezen is kan de gevorderde schadevergoeding slechts worden toegekend indien het causaal verband tussen misdrijf en schade wordt vastgesteld. Het causaal verband komt in casu bewezen voor.

4.2.De vordering van de burgerlijke partij D. B. Victor

De vordering is tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

Op de zitting van 30 maart 2015 legde deze burgerlijke partij een nota neer ter toelichting van zijn vordering. De rechtbank neemt duidelijkheidshalve de volgorde over van de onderscheiden onderdelen van de vordering.

Materiële schade:

De burgerlijke partij vordert een definitieve materiële schadevergoeding wegens opleg medische en farmaceutische onkosten, schade aan kledij en polshorloge. Deze kosten, samen 885,62 euro bedragend, worden gestaaft aan de hand van objectieve stukken en worden, mede gelet op de afwezigheid van betwisting, toegekend.

Morele schade:

Deze burgerlijke partij vordert een definitieve morele schadevergoeding van 2.500,00 euro, stellende dat hij niet alleen verwondingen opliep (zie medische verslagen), doch ook slachtoffer werd van zinloos geweld en nog steeds een onveiligheidsgevoel heeft. Namens beklagden werd betoogd dat het gevorderde manifest overdreven is.

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen. De rechter oordeelt binnen de grenzen van de vordering, op onaantastbare wijze in feite, over het bestaan en de omvang van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte morele schade en over het herstel ervan.

Er kan aangenomen worden dat er een zekere morele schadevergoeding werd geleden door deze burgerlijke partij, doch bij gebreke aan enig objectief stavingstuk, betrekking hebbend op de specifieke morele schade, wordt in billijkheid een definitieve morele schadevergoeding van 1,000,00 euro toegekend. Het meer gevorderde wordt afgewezen.

Intresten en kosten van de burgerlijke partij:

Namens beklagden werd geen verweer gevoerd met betrekking tot de gevorderde intresten en kosten (rechtsplegingsvergoeding).

De in aanmerking te nemen rechtsplegingsvergoeding voor deze in geld waardeerbare som situeert zich binnen de schaal van 2.500,01 tot 5.000,00 euro, zodat de gevorderde basisrechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro gegrond voorkomt en wordt toegekend.

4.3. De vordering van de burgerlijke partij D. Glenn

De vordering is tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

Op de zitting van 30 maart 2015 legde deze burgerlijke partij een nota neer ter toelichting van zijn vordering.

Materiële schade:

De burgerlijke partij vordert een definitieve materiële schadevergoeding wegens beschadiging van de koptelefoon, ex aequo et bono begroot op 250,00 euro. Deze post werd niet betwist, komt gegrond voor en wordt toegekend.

Morele schadevergoeding:

De gevorderde definitieve morele schadevergoeding van 300,00 euro werd namens eerste beklagde niet betwist. Deze komt gegrond voor en wordt toegekend.

TAD gedurende negen dagen:

De TA0 wordt gestaafd aan de hand van medische verslagen en werd namens eerste beklagde niet betwist. Het gevorderde bedrag van 225,00 euro komt gegrond voor en wordt toegekend.

Intresten en kosten van de burgerlijke partij:

Namens eerste beklagde werd geen verweer gevoerd met betrekking tot de gevorderde intresten en kosten (rechtsplegingsvergoeding).

De in aanmerking te nemen rechtsplegingsvergoeding voor deze in geld waardeerbare som situeert zich binnen de schaal van 750,01 tot 2.500,00 euro, zodat de gevorderde basisrechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro gegrond voorkomt en wordt toegekend.

Nopens de burgerlijke partij Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding:

Zoals reeds aangehaald stelde d.d. 24 juni 2013 Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding zich voor de onderzoeksrechter burgerlijke partij in de zaak 1.

Op de terechtzitting van 30 maart 2015, waarop de zaak behandeld werd, is deze burgerlijke partij niet verschenen.

De afstand van burgerlijke partijstelling wordt echter niet vermoed. Het niet voortzetten van de rechtspleging betekent nog niet dat van de burgerlijke partijstelling afstand wordt gedaan (Cass., 20 juni 1986, AR 4610, Arr. Cass, 1985-86, nr. 661; R. D. C., Beginselen van strafrechtspleging, Kluwer, 199, nr. 1857). De burgerlijke partij heeft op geen enkele, laat staan een uitdrukkelijke, wijze te kennen gegeven afstand te doen van haar stelling. Deze afstand kan ook niet uit andere, voor geen interpretatie vatbare, feiten worden afgeleid. De burgerlijke belangen in hoofde van voornoemde burgerlijke partij dienen dan ook ambtshalve te worden aangehouden.

4.4. Aanhouden van de overige burgerlijke belangen

Nu zich verder geen burgerlijke partijen aanboden op de terechtzitting, worden de burgerlijke belangen, waarover nog niet werd beslist, aangehouden.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de toepassing van de taalwet:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 162bis, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 37ter, 38, 40, 50, 56, 65, 66, 392, 398, 399, 545;

Wet van 17 april 2002 tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctionele en politiezaken, art. 15;

Gerechtelijk Wetboek, art. 1022, K.B. 26.10.2007, art. 2;

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; Strafwetboek, art.44, 45; (8P)

UITSPRAAK

De rechtbank beslist OP TEGENSPRAAK ten aanzien van D. N. Dimitri en D. N. Kevin als volgt:

OP STRAFGEBIED

D. N. Dimitri

VERKLAART eerste beklaagde D. N. Dimitri SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A, doch met dien verstande dat de verzwarende omstandigheid met betrekking tot deze tenlastelegging niet bewezen is, B en C;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT eerste beklaagde D. N. Dimitri voor deze feiten samen tot een WERKSTRAF VAN TWEEHONDERD UREN en een GELDBOETE van HONDERD EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 600 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

LEGT een GEVANGENISSTRAF OP van TWINTIG MAANDEN, voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd;

ZEGT dat de griffier binnen 24 uur na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis aan de voorzitter van de bevoegde probatiecommissie en aan de afdeling van de Dienst Justitiehuis van de Vlaamse Overheidsdienst Justitie van dit gerechtelijk arrondissement, uitgifte van het vonnis zal bezorgen;

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 150 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

D. N. Kevin

VERKLAART tweede beklaagde D. N. Kevin SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A, doch met dien verstande dat de verzwarende omstandigheid met betrekking tot deze tenlastelegging niet bewezen is en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT tweede beklaagde D. N. Kevin, zich bevindend in staat van wettelijke herhaling, voor deze feiten samen tot een WERKSTRAF VAN TWEEHONDERD UREN en een GELDBOETE van HONDERD EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 600 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

LEGT een GEVANGENISSTRAF OP van TWINTIG MAANDEN, voor het geval de werkstraf niet wordt uitgevoerd;

ZEGT dat de griffier binnen 24 uur na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis aan de voorzitter van de bevoegde probatiecommissie en aan de afdeling van de Dienst Justitiehuisen van de Vlaamse Overheidsdienst Justitie van dit gerechtelijk arrondissement, uitgifte van het vonnis zal bezorgen;

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 150 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Kosten van het geding:

VEROORDEELT eerste beklaagde D. N. Dimitri tot 3/5 en tweede beklaagde D. N. Kevin tot 2/5 van de gerechtskosten, in hun geheel begroot op 2,957,26 euro.

Overtuigingsstukken:

STELT ter beschikking van de Procureur des Konings de overtuigingsstukken met nummer (...) om te handelen als naar recht.

OP BURGERLIJK GEBIED

- VERKLAART de vordering van de burgerlijke partij D. B. Victor ONTVANKELIJK en in volgende mate gegrond:

VEROORDEELT eerste beklaagde D. N. Dimitri en tweede beklaagde D. N. Kevin in solidum om aan voormelde burgerlijke partij een definitieve moreel-materieel vermengde schadevergoeding te betalen van 1.885,62 euro, bedrag te vermeerderen met de compensatoire intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 19 juli 2012 tot heden, tevens te vermeerderen met de moratoire intresten aan de wettelijke intrestvoet op het bedrag van 1.885,62 euro vanaf heden tot de dag der algehele betaling, evenals de basisrechtsplegingsvergoeding van 715,00 euro;

WIJST het meer en anders gevorderde AF als ongegrond;

- VERKLAART de vordering van de burgerlijke partij D. Glenn ONTVANKELIJK en in volgende mate gegrond:

VEROORDEELT eerste beklaagde D. N. Dimitri om aan voormelde burgerlijke partij een definitieve moreel-materieel vermengde schadevergoeding te betalen van 775,00 euro, bedrag te vermeerderen met

-de compensatoire intresten aan de wettelijke intrestvoet op het bedrag van 550,00 euro vanaf 21 november 2012 tot heden;

- de compensatoire intresten aan de wettelijke intrestvoet op het bedrag van 225,00 euro vanaf 26 november 2012 tot heden;

- de moratoire intresten aan de wettelijke intrestvoet op het bedrag van 775,00 euro vanaf heden tot de dag der algehele betaling;

meer de basisrechtsplegingsvergoeding van 440,00 euro.

- HOUDT de burgerlijke belangen, waarover nog niet werd beslist, ambtshalve AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005);

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van: ZEVENENTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND VIJFTIEN

Aanwezig:

M. C., rechter, voorzitter der kamer;

C. J., substituut-procureur des Konings;

D. V.D., griffier